

Wijziging van de Wet op de
Arbeidsongeschiktheidsverzekering
(Invoering vakantie-uitkering)

VOORLOPIG VERSLAG

Nr. 7

(De vorige stukken zijn gedrukt
in de zitting 1966—1967).

De vaste Commissie voor Sociale Zaken en Volksgezondheid, in welke handen het onderhavige ontwerp van wet is gesteld, heeft de eer, daaromtrent als volgt te rapporteren.

Zeer vele leden betuigden hun algehele instemming met het wetsvoorstel.

Verscheidene leden behielden zich hun uiteindelijke oordeel over het geheel van dit wetsontwerp voor, tot zij zouden beschikken over de antwoorden van de Minister op de navolgende vragen.

Betekent het verstrekken van vakantieuitkering, met name voor zover dit niet gepaard gaat met een verhoging van het uitkeringsniveau, geen vorm van bestedingsdwang die althans voor bepaalde groepen uitkeringsgerechtigden minder gewenst is?

Zeer vele leden konden hierin geen bestedingsdwang zien. Zij sloten zich aan bij het meerderheidsstandpunt van de S.E.R., dat in de sociale verzekeringen de regelingen, welke voor de actieven gelden, zoveel mogelijk voor de uitkeringsgerechtigden moeten worden gehandhaafd.

Is het verantwoord — zo vroegen eerderbedoelde verscheidene leden verder — het grote tekort in de I.W.I. door de voorgestelde regeling nog verder met 27 mln. gulden te vergroten? Verdient het niet veeleer aanbeveling, gelet op de nog steeds stijgende lasten van de sociale verzekering, waarvan de Regering reeds bij herhaling gesteld heeft, dat de grens is bereikt, nieuwe maatregelen, die tot verdere uitgavenstijging aanleiding geven, ook al zijn deze maar van beperkte omvang, zoveel mogelijk achterwege te laten?

Wordt door de voorgestelde niveauverhoging van de I.W.I.-uitkeringen de vrees van een groot aantal leden van de S.E.R., welke de Minister in het algemeen niet deelt (blz. 1 memorie van toelichting, 2de kolom) niet in feite reeds bewaarheid? Wat is het standpunt van de Minister ten aanzien van vakantieuitkeringen in de volksverzekeringen? Bij deze vraag sloten zich verscheidene andere en sommige weer andere leden aan.

Vele leden, die zich voor deze vraag eveneens interesseerden, gaven als hun — reeds eerder geuite — mening te kennen, het niet wenselijk te achten, dat de praktijk van de laatste jaren zou worden voortgezet, waarbij een deel van de uitkering op grond van de A.O.W. en de A.W.W. in de vorm van een vakantie-uitkering wordt uitbetaald.

Kan de Minister, zo luidde een volgende vraag van de eerder het woord voerende verscheidene leden — waarbij verscheidene andere leden zich wederom aansloten — van de het eerst aan het woord zijnde verscheidene leden, alsnog de bezwaren weerleggen, welke door de grootst mogelijke minderheid van de S.E.R. (blz. 4, rechterkolom, van de memorie van toelichting) tegen het verstrekken van een vakantieuitkering aan IWI-gerechtigden door middel van verhoging van de uitkeringsbedragen zijn aangevoerd? Waarom is het bezwaarlijk ten aanzien van de *vakantietoeslag* in het kader van de W.A.O. onderscheid te maken tussen de verschillende groepen uitkeringsgerechtigden, indien deze wet en haar overgangsregelingen ten aanzien van de *hoofdaanspraken* reeds zoveel onderscheid kent?

Zeer vele leden merkten in dit verband op, dat het verschil in behandeling tussen de verschillende groepen, die van de overgangsregelingen van de W.A.O. zullen profiteren, tot het strikt noodzakelijke moet worden beperkt.

Vermelde verscheidene leden vroegen nog, of de Minister nader kon uiteenzetten, waarom de kostenstijging van 27 mln. gulden niet tevens zou doorwerken in de z.g. evenwichtspremie.

Houdt het voorgestelde artikel 59e niet in, zo werd ten slotte van verschillende zijden gevraagd, dat de Minister in bijzondere gevallen formeel bevoegd zou zijn de wettelijke aanspraken aan betrokkenen te ontzeggen? Zo ja, verdient het dan geen aanbeveling deze bevoegdheid te beperken tot de gevallen, waarvoor zij blijkens de toelichting is bedoeld, te weten wijziging in het tijdstip van uitbetaling?

Aldus vastgesteld 17 mei 1967.

VAN DIS
KIKKERT
C. J. VAN DER PLOEG
VAN LIER
ROEMERS.
DE VREEZE
MAENEN
AALBERSE
HOEKSTRA
WIELDRAAIJER
BOERSMA
VAN LEEUWEN
VEDER-SMIT
RIETKERK
NYPELS.